

1974

Magasabb osztályba léptek: Két ezüst, három aranykoszorús kórus*

Vasárnap délelőtt hét énekkar részvételével, a fenntartó szervek támogatásával rendezte meg a nagymúltú kecskeméti Kodály Zoltán Férfikar minősítő hangversenyét. A tizedik kórusminősítésben öt együttes kérte „kategorizálását”. Közülük négy énekkar Bács-Kiskun megyei szövetkezeti támogatással működik. Már számszerűen is szép eredménynek tarthatjuk ezt. Egyes kórusoknál a korábbi színvonal megtartása, másoknál pedig a határozott fejlődés tölti el örömmel a szakembereket és a dalosokat, s nem utolsósorban a közönséget. Az eredmények azt bizonyítják, hogy érdemes áldozatot hozni a kórusokért.

A most hallott előadások hosszú, fáradságos és sok ügybuzgalmat kívánó munka eredményeként jöttek létre, ami kötelez a további fejlődésre. A megyei művelődési központ szervezésében induló karnagyai továbbképzés, a november végére tervezett újabb kórustalálkozó is ezt a célt szolgálja. A kórusvezetők tanfolyamának irányítója Kardos Pál Liszt-díjas karnagy, a KÓTA megyei művészeti bizottságának elnöke lesz.

A kórusok minősítése három kategóriában zajlik az idei évtől kezdve. A legmagasabb csoport az úgynevezett hangversenykórusoké, külön elbírálás alá esnek a fejlettebb kamarakórusok. Megyénk énekkarai az általános kategóriában kérték minősítésüket, hiszen jellegüknek, munkakörülményeiknek ezek az előírások felelnek meg. A kiskunhalasi Erkel Ferenc Vegyeskar Hajdú Imréné vezetésével „ezüstkoszorú, diplomával” fokozatot ért el. Biztató fejlődésükkel, tiszta és hangulatos előadással érdemelték ki ezt. Ugyancsak a diplomával megerősített, ezüstkoszorú fokozatra értékelte a zsűri Kapus Béla vezetésével működő kiskunfélegyházi Petőfi Énekkar szereplését. Az átszervezés miatt egy minősítést kihagytak, így voltaképpen először léptek a bizottság elé. Az eredményt lelkes énekkel, telt hangzással érte el a főként fiatalokból álló együttes.

A Jánoshalmi Vegyes Kórus Gerhát László irányításával kulturált, tiszta éneklésre törekszik. Műsorukból a helyi népdalokból összeállított csokor és Josquin „Búcsúzás” című műve emelkedett ki. Ha még nem is egészen kiegyenlített színvonalú a produkciójuk, méltán kapták meg az aranykoszorús minősítést.

Örömmel hallgattuk a kecskeméti SZMT Művelődési Központ Női Kamarakórusának új műsorszámait, a megmutatkozó gazdagabb hangzást. Sipos Károly karnagy és együttese már évek óta érdekes színfoltot képvisel a kecskeméti kóruséletben. Mostani „aranykoszorú,

---

* Petőfi Népe, 1974. 10. 29., 3. o.

diplomával” fokozatuk is megerősíti azt a reményt, hogy legközelebb már magasabb igényű kamarakórus kategóriában lépnek fel.

Vendégként szerepelt a Jászapáti Szövetkezeti Kórus és a Budapesti Tavasz '67 kamarakórus, amely a közelmúltban alakult vegyeskarrá. Sajnálatos, hogy szervezési nehézségek miatt a Kecskeméti Pedagógus Kórus nem vett részt a találkozón.

Végül, de nem utolsósorban szólnunk kell a Kodály Zoltán Férfikarról. Zsiga László és Zsiga Lászlóné vezetésével az együttes ismét aranykoszorús minősítést kapott. A régi dalárdahagyományokat félretéve, korszerű törekvéseket szolgál az együttes. Éppen ezért látnánk szívesen, ha a szövetkezetek fiatal tagjai is jelentkeznének, és átvinnék a jórészt idősebb korosztályhoz tartozó tagok lelkesedései, daloló kedvét. A kórus értékei elsősorban névadójuk igényes, változatos darabjában, a „Kit kéne elvenni?” című kompozícióban mutatkoztak meg.

A vasárnapi találkozó a korábbiaknál színvonalasabb minősítő hangversenyt hozott.